

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою публічного акціонерного товариства „Тольяттіазот“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 59 Закону України „Про захист економічної конкуренції“

м. К и ї в
13 вересня 2018 року
№ 281-1(I)/2018

Справа № 3-319/2018(4311/18)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гультая Михайла Мирославовича – головуючого, доповідача,
Головатого Сергія Петровича,
Колісника Віктора Павловича,

розглянула питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою публічного акціонерного товариства „Тольяттіазот“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 59 Закону України „Про захист економічної конкуренції“ від 11 січня 2001 року № 2210–III.

Заслухавши суддю-доповідача Гультая М.М. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Публічне акціонерне товариство „Тольяттіазот“ (далі – Товариство), зареєстроване в Російській Федерації, звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такою, що не відповідає Конституції України (є неконституційною), частину першу статті 59 Закону України „Про захист економічної конкуренції“ від 11 січня 2001 року № 2210–III (далі – Закон № 2210), відповідно до якої підставами для зміни, скасування чи визнання недійсними рішень органів Антимонопольного комітету України є:

- неповне з'ясування обставин, які мають значення для справи;
- недоведення обставин, які мають значення для справи і які визнано встановленими;
- невідповідність висновків, викладених у рішенні, обставинам справи;
- заборона концентрації відповідно до Закону України „Про санкції“;
- порушення або неправильне застосування норм матеріального чи процесуального права.

Товариство просить перевірити конституційність зазначеного положення Закону № 2210 у взаємозв'язку з пунктом 11 частини першої (за конституційною скаргою – пункт 11 частини третьої), пунктом 11 частини третьої статті 7 Закону України „Про Антимонопольний комітет України“ від 26 листопада 1993 року № 3659–XII (далі – Закон № 3659). Автор клопотання вважає, що частина перша статті 59 Закону № 2210 „фактично називає необмежене коло підстав для зміни, скасування чи визнання недійсними рішень, прийнятих Антимонопольним комітетом, ... створює правову невизначеність щодо наявності меж (обмежень) судового розгляду скарг на рішення АМКУ“.

Товариство наголошує, що „положення частини першої статті 59 Закону № 2210 надають суду повноваження встановлювати правильність рішень Антимонопольного комітету України, зокрема, правильність дослідження ринку, визначення меж товарного ринку, а також становища, в

тому числі монопольного (домінуючого), суб'єктів господарювання на цьому ринку та прийняття відповідних рішень (розпоряджень)". Внаслідок цього, на думку автора клопотання, „виключні функції і повноваження Антимонопольного комітету України перебирає інший державний орган – суд, що породжує негативні наслідки для учасників відповідних правовідносин (невизначеність в процесі реалізації права на судовий захист). Крім того, неправильне тлумачення національними судами меж повноважень суду у справах, порушених у зв'язку з оскарженням рішень органів Антимонопольного комітету України про визнання суб'єкта господарювання таким, що займає монопольне (домінуюче) становище на ринку, призводить до порушення права на судовий захист, гарантованого статтею 55 Конституції України“.

Товариство стверджує, що положення частини першої статті 59 Закону № 2210 у взаємозв'язку з положеннями пункту 11 частини першої, пункту 11 частини третьої статті 7 Закону № 3659 суперечать вимогам статей 8, 55 Конституції України у взаємозв'язку з частиною другою статті 6, частиною другою статті 42, пунктом 8 частини першої статті 92 Основного Закону України.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

У Законі України „Про Конституційний Суд України“ передбачено, що конституційна скарга має містити, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо зміст і вимоги конституційної

скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77). Отже, особа, яка звертається до Конституційного Суду України, повинна не лише зазначити, а й аргументовано довести, як саме закон (його окремі положення) обмежує чи порушує її гарантоване Конституцією України право і як це право зазнало порушень внаслідок застосування закону.

З аналізу конституційної скарги вбачається, що Товариство з метою обґрунтування неконституційності частини першої статті 59 Закону № 2210 довільно її наводить та інтерпретує у взаємозв'язку з положеннями пункту 11 частини першої, пункту 11 частини третьої статті 7 Закону № 3659, частини другої статті 6, статті 8, частини другої статті 42, статті 55, пункту 8 частини першої статті 92 Конституції України.

Однак довільна інтерпретація положень Конституції України, законів України та рішень судів не є обґрунтуванням неконституційності частини першої статті 59 Закону № 2210.

Крім того, Товариство вважає, що частина перша статті 59 Закону № 2210 у взаємозв'язку з пунктом 11 частини першої, пунктом 11 частини третьої статті 7 Закону № 3659 не узгоджуються між собою. Проте, як неодноразово зазначав Конституційний Суд України, усунення неузгодженостей між приписами законів не належить до його повноважень (ухвали Конституційного Суду України від 19 лютого 2004 року № 14-у/2004, від 17 червня 2015 року № 25-у/2015, ухвала Другого сенату Конституційного Суду України від 26 червня 2018 року № 23-у(II)/2018).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту

Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату
Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою публічного акціонерного товариства „Тольяттіазот“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 59 Закону України „Про захист економічної конкуренції“ від 11 січня 2001 року № 2210–III на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**